

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: J. P., narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena JUDr. Jiřím Fílou, advokátem,
sídlem Závodní 391/96C, 360 06 Karlovy Vary,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2021, č. j. „X“,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 5. 2021, č. j. „X“, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši, která bude vyčíslena v písemném vyhotovení rozsudku, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2021, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2021, č. j. „X“, jímž žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobkyni od 6. 3. 2021 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 18. 1. 2021 žalobkyně již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 15 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí spočívá na neúplném zjištění skutkového stavu, správní orgány si neopatřily dostatečné důkazní prostředky, včetně znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, a věc nesprávně právně posoudily. Žalobkyně zdůraznila, že její zdravotní stav se od posudku o invaliditě ze dne 2. 12. 2008, který shledal pokles pracovní schopnosti o 35 %, nezlepšil, nýbrž mírně zhoršil. Upozornila také na rozdílné závěry posudků, které byly vypracovány v rozmezí tří měsíců a byly odlišné v procentuálním rozdílu poklesu pracovní schopnosti, a to o 10 %. Podle žalobkyně měl být vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, který by se vyjádřil k jednotlivým jejím onemocněním i komplexně k jejímu zdravotnímu stavu. Žalobkyně poukázala na vyšetření, která absolvovala dne 9. 2. 2021, 22. 6. 2021 a 30. 6. 2021, které svědčí o zhoršení jejího zdravotního stavu. Podle žalobkyně jsou proto oba posudky o invaliditě vypracované ve správním řízení nesprávné, když žalobkyně ani nebyla plnohodnotně vyšetřena. Žalobkyně připomněla, že je osobou samostatně výdělečně činnou, pracuje jako kadeřnice a vzhledem k jejímu věku je téměř nemožné najít si zaměstnání s obdobným příjmem, kde by mohla pracovat bez omezení a bez zatěžování dolních končetin. Žalobkyně navrhla, aby byl vypracován znalecký posudek, případně posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření s ohledem na žalobní námitky navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ústní jednání soudu

4. Při jednání soudu konaném dne 23. 11. 2021 právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, a proto by mělo být toto rozhodnutí zrušeno.
5. Pověřená pracovnice žalované při tomto jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a s ohledem na závěry posudku posudkové komise ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
6. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 15. 9. 2021, včetně protokolu o jednání posudkové komise.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečněném jednání dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná přiznala žalobkyni od 1. 10. 2008 částečný invalidní důchod, neboť podle posudku o invaliditě vypracovaného dne 2. 12. 2008 posudkovým lékařem MUDr. J. S. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35 %. Podle oznámení žalované ze dne 19. 1. 2010 se částečný invalidní důchod ve výši, v jaké žalobkyni náležel ke dni 31. 12. 2009, považuje za invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku o invaliditě vypracovaného dne 16. 11. 2010 posudkovou lékařkou MUDr. D. H. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 50 %, žalobkyně tak byla nadále invalidní ve druhém stupni invalidity.
10. Rozhodnutím ze dne 31. 12. 2013 žalovaná vyslovila, že od 6. 2. 2014 žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Toto rozhodnutí vycházelo z posudku o invaliditě vypracovaného dne 28. 11. 2013 posudkovou lékařkou MUDr. D. H. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most, podle kterého poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35 % – rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu D, položce 1b přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Shodně hodnotila zdravotní stav žalobkyně i posudková lékařka MUDr. Z. Š. v posudku o invaliditě ze dne 23. 11. 2016 vypracovaném pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most.
11. Dne 18. 1. 2021 se uskutečnila kontrolní lékařská prohlídka, při které posudková lékařka MUDr. L. P. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se u ní jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu D, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí podle posudkové lékařky 15 % s tím, že Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Datum zániku invalidity bylo stanoveno na 18. 1. 2021. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 2. 2. 2021 výše citované rozhodnutí, jímž žalobkyni od 6. 3. 2021 odňala invalidní důchod, neboť její pracovní schopnost poklesla vlivem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 15 %, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.

12. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobkyně ze dne 27. 4. 2021, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. D. H. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu D, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková lékařka na 25 %, současně potvrdila datum zániku invalidity 18. 1. 2021. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 18. 5. 2021, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2021 s odůvodněním, že došlo k zániku invalidity, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činí 25 % a pro trvání invalidity je nutné, aby pokles pracovní schopnosti dosahoval nejméně o 35 %.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *„[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“* Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že *„[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“* V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že *„[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.“* V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

16. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že *„[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“*
17. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že *„[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“*
18. V projednávané věci byl žalobkyni odňat invalidní důchod a její námitky byly zamítnuty s odůvodněním, že z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 15 %, resp. 25 %, přičemž pro trvání nároku na invalidní důchod je nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti činila minimálně 35 %.
19. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda u žalobkyně skutečně došlo k zániku invalidity k datu 18. 1. 2021 a zda tento stav trval ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně potřebnou dobu pojištění získala.
20. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky LPS o míře poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, pokles její pracovní schopnosti a datum zániku invalidity.

21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení [předsedkyně MUDr. H. H., lékařka MUDr. Z. B. (odbornost: revmatologie) a tajemnice M. W.], posudek ze dne 15. 9. 2021 byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a přímo při jednání komise byla vyslechnuta a vyšetřena odbornou lékařkou z oboru revmatologie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise k dispozici. Na základě posouzení žalobkyně předložených lékařských zpráv (zejména zprávy ze dne 22. 6. 2021 – MUDr. P. Z., ze dne 30. 6. 2021 – MUDr. B. K. a ze dne 9. 2. 2021 – MUDr. I. M.), spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most, spisové dokumentace námitkového řízení a vyšetření žalobkyně při jednání komise pak posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 18. 5. 2021) žalobkyně splňovala kritéria pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u ní byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %.
22. Posudková komise konstatovala, že se u žalobkyně jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je systémový lupus erytematodes, žalobkyně současně trpí osteoporózou skeletu v pásmu se zvýšeným rizikem zlomenin, zvýšenou únavou a sníženou zatížitelností nosných kloubů. Posudková komise proto hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XIII – postižení svalové a kosterní soustavy, oddílu D – systémová postižení pojiva, položky 1b – systémový lupus erythematodes (SLE) – vleklé, pomalu progredující formy, s kolísavou aktivitou, s lehkým snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 20 až 35 %. Posudková komise zvolila v případě žalobkyně hodnotu 35 %, horní hranici použila s ohledem na ostatní závažné komorbidity. Vzhledem k málopravděpodobně využitelné rekvalifikaci posudková komise podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity tuto hodnotu zvýšila o 5 % na celkových 40 %. Posudková komise dodala, že oba posudky o invaliditě ze správního řízení považuje z funkčního hlediska s ohledem na ostatní závažné komorbidity žalobkyně a celoživotní profesi kadeřnice za podhodnocené. Podle posudkové komise nebyla žalobkyně schopna vykonávat práce s nutností celodenního stání či chůze po nerovném terénu v nepříznivých klimatických podmínkách; dosavadní celoživotní práci kadeřnice byla schopna vykonávat pouze v kratším pracovním úvazku s úlevami.
23. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 15. 9. 2021, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a vlastního vyšetření žalobkyně posudkovou komisí. Soud přitom pokládá předmětný posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

24. S výše popsáním závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 15. 9. 2021 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení poté, co byli s citovaným posudkem seznámeni, nevznikli ani žalovaná, ani právní zástupce žalobkyně. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
25. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, (zejména vycházejí ze závěru posudkové komise, že žalobkyně nadále splňovala podmínky invalidity prvního stupně) dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Žalovaná totiž při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu (za hlavní podklad svého rozhodnutí vzala nesprávný posudek posudkové lékařky LPS o invaliditě žalobkyně ze dne 27. 4. 2021), což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Bude proto na žalované, aby znovu rozhodla o námitkách žalobkyně, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity.
26. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za tři úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 bodem 3, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT, účast na jednání před soudem – § 11 odst. 1 písm. g) AT]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT a z částky 819 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 23. listopadu 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: J. P., narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena JUDr. Jiřím Fílou, advokátem,
sídlem Závodní 391/96C, 360 06 Karlovy Vary,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2021, č. j. „X“,

takto:

V písemném vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 11. 2021, č. j. 41 Ad 11/2021-42, **se opravuje** výrok II. tak, že správně zní: „*Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.*“

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2021, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2021, č. j. „X“, jímž žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobkyni od 6. 3. 2021 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 18. 1. 2021 žalobkyně již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 15 %.
2. Krajský soud v Ústí nad Labem vyhlásil dne 23. 11. 2021 při ústním jednání ve shora uvedené věci rozsudek, jímž žalobou napadené rozhodnutí žalované pro vadu řízení zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 719 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku (srov. protokol o jednání na č. l. 41 soudního spisu).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Na základě upozornění právního zástupce žalobkyně soud zjistil, že se při zpracování písemného vyhotovení rozsudku dopustil zjevné nesprávnosti, neboť v něm uvedl výrok II. v tomto znění: *„Žalovaná je **povinná** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši, která bude vyčíslena v písemném vyhotovení rozsudku, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.“*
4. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *„[p]ředseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.“*
5. Soud shledal, že výrok II. o nákladech řízení uvedený v písemném vyhotovení rozsudku je zatížen zjevnou nesprávností, neboť se liší od výroku vyhlášeného při ústním jednání, a nekoresponduje ani s odůvodněním rozsudku. Podmínky citovaného ustanovení pro provedení opravy tudíž byly splněny.
6. V dané věci nebylo možno vyžádat si k opravě stejnopisy rozsudku ze dne 23. 11. 2021, neboť byly doručovány prostřednictvím systému datových schránek. Soud proto v souladu s § 64 s. ř. s. postupoval podle § 164 věty druhé zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, která uvádí, že není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá předseda senátu opravné usnesení, které doručí účastníkům.
7. S ohledem na uvedené skutečnosti předseda senátu podle § 54 odst. 4 s. ř. s. výše popsanou zjevnou nesprávnost tímto usnesením opravil a uvedl výrok II. písemného vyhotovení rozsudku do souladu s jeho zněním veřejně vyhlášeným dne 23. 11. 2021.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 29. listopadu 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)